

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 595/2015
14.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката М.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 317/14 од 24.02.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 90/15 од 23.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 317/14 од 24.02.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 90/15 од 23.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 317/14 од 24.02.2015. године окривљени С.Ј., оглашен је кривим због извршења кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правоснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју казну је окривљени дужан да плати суду у року од 15 дана по правоснажности пресуде, с тим да уколико новчану казну не плати у одређеном року, суд ће исту заменити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени С.Ј. да плати суду на име судског паушала износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правоснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 90/15 од 23.04.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Ј., а пресуда Основног суда у Лесковцу К 317/14 од 24.02.2015. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ј., адвокат М.С., без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и да окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., је неоснован.

Бранилац окривљеног С.Ј. у захтеву наводи да је суд оглашавајући окривљеног кривим за грађење без грађевинске дозволе а позивајући се на члан 145. став 1. Закона о планирању и изградњи којим се регулишу случајеви у којима се за извођење радова не издаје грађевинска дозвола већ решење о одобрењу, учинио повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, будући да градња без решења о одобрењу (које је у овом конкретном случају било потребно обзиром да се радило само о реконструкцији), не представља кривично дело.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног С.Ј. истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, које је Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**